

Dimitrios

Revista Parohiei „Sfântul Dumitru-Poștă” - Paraclis Universitar

Nr. 214 | 19 octombrie - 1 noiembrie | 2020 | Anul VIII

aparitie bilunara

Vrednici de plâns

Părintele Paroh Mihai GOJGAR

Hristos, tăria mucenicilor

Părintele Liviu PETCU

Ziua Armatei Române

Horia-Ioan IOVA

NOILE TITLURI

Editorial

Vrednici de plâns

Tradiții

Focul lui Sâmedru
(25 octombrie)Explicarea
Sfintei Scripturi

Cântarea viței-de-vie

Evenimente

Interviu

Despre bucuria de a fi
în biserică

Puncte de vedere

Hristos, tăria mucenicilor

Istorie

Ziua Armatei Române

Creștinismul
în lume

TIPAR REALIZAT LA

www.pimcopy.com

Email: pimcopy@yahoo.com

Adresa: B-dul Mihail Kogălniceanu,
nr. 24, Parter, Sector 5, București
Tel: 0758.971.001

REDACTIE

COORDONATOR: Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

REDACTOR-ŞEF: Monica DAMIAN

CONCEPȚIE GRAFICĂ și DTP: Andrei JORA și Daniel JORA

DISTRIBUȚIE: Mihaela IANCU

COLABORATORI: Horia-Ioan IOVA, Oana IVAN,
Daniel JORA, Bogdan NICOLAESCU, Ionelia OLTEANU.

ISSN 2393-4859

ISSN-L 2393-4859

Vrednici de plâns

Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

Foto: Laura DOBRE

Într-o perioadă aglomerată de știri scurtate, prescurtate și abundând de prescurtări, DSP și COVID, DSU și CCR ș.a.m.d., dedic rândurile de mai jos unui subiect, ori mai degrabă unui mod de abordare a unui subiect, atacat de unul dintre cele mai promovate acronime din mass-media. Ziaristul nici nu mai are nevoie să i se pronunțe numele, devine suficient să se rostească seria inițialelor și toată lumea așteaptă verdictele sale neîndurătoare, diagnosticul perfect, soluția la orice problemă, de la reverul Simonei Halep la încălzirea globală, de la arta lui Marlon Brando până la măsuri de protecție sanitară. Le știe pe toate și, culmea, fără să fi fost actor, sau medic, sau jucător profesionist sau oricare dintre celelalte 1000 de teme dezbătute cu patimă, i se dă credit absolut.

Zilele trecute, într-o emisiune la radio, subiectul anului: COVID. Mai concret, atitudinea omului religios față de măsurile de protecție sanitară. Din start, două chestiuni: în primul rând, jurnalistul își face un titlu de glorie din ne-religiozitatea lui și, în al doilea rând, timp de peste o oră, în ciuda unei tirade îngrozitoare și mizerabile la adresa creștinilor ortodocși, microfonul nu a găzduit nicio voce autorizată din partea Bisericii. Mai mult, niciunul dintre ascultătorii care au intrat în direct nu a opinat pozitiv la adresa pelerinajelor lunii octombrie (Iași și București), nicio părere alta decât cea impusă din

studio!

Am ascultat și scriu cu durere în suflet pentru că postul respectiv, gazetarul, mulți alții ca el, influențează atitudinile a milioane de români. Îi influențează și îi jignesc, în același timp. Să o numești pe Sfânta Balcanilor așa cum o strigi pe colega de redacție sau ca pe o persoană de care nu îți pasă reprezintă un act de incultură și de lipsă de respect pentru mulțimea de oameni care au primit ajutorul Ocrotitoarei Moldovei. Să îi numești *clienți* pe credincioșii Bisericii neamului tău, foarte mulți chiar cei care te urmăresc cu interes, arată dezgustul pentru orice formă de evlavie religioasă. Să îi numești *ignoranți*, devine obraznicie. Să te adresezi celor care îți susțin teoriile cu *dumneavoastră*, iar celorlalți să îi arunci în aria prostiei, exprimi felul în care se înțelege echidistanța. Să vehiculezi ideea că *ori cu, ori fără Biserică tot aia e, dar mai bine ar fi*

Foto Coperta 1: Laura DOBRE

fără, se traduce cu o incultură crasă, nepăsare față de trecut și incapacitate de a dezvălui relevanța unui crez în viața omului. Să aduci argumente din Sfânta Scriptură pentru a susține ideile anti-creștine, pare chiar demonic: *Dacă Iisus S-a sacrificat, faceți-o și voi și nu mai mergeți la Biserică și puneți-vă o bucată de pânză pe gură.*

Într-o țară cu aproximativ 95% creștini, moderatorii invocă sfatul unui...guru (*Cine vrea să facă ceva pentru planetă, are ocazia acum!*). Nu am nicio problemă nici cu hinduismul, nici cu guru-ul, nici cu vreo oricare altă confesiune. Totuși...nu avem teologi, duhovnici, episcopi creștini care să ne dea un sfat pentru pandemie? Cineva

care să fi spus că pentru planetă, semeni și sine ai ocazia mereu să faci ceva, nu doar *acum*?

Mi-a înnegurat cugetul timpul dezbaterii, dar am stat până la final pentru a nu trage concluzii pripite. Din păcate... concluzia a depășit în amărăciune conținutul. Și ea a rodit ca urmare a duhului întunecat al emisiunii: *Cine încalcă regulile sanitare, să nu fie ajutat! S-a auzit un Bravo! metalic în cabina de emisie și un Doamne, ajută-ne! în sufletele creștinilor ignoranți, proști care îi iubesc pe vrăjmașii lor, binecuvântează pe cei ce îi blestemă, fac bine celor care îi urăsc, se roagă pentru cei ce îi rănesc (Matei 5, 44).*

Mi-au trecut prin inimă furia, tristețea, dezamăgirea și poate multe altele. Dar... la ceva timp, un alt gând și-a găsit sălaș în mine: mila. Un om care ajunge să fie așa de furibund, de crud, disprețuitor și sadic, trebuie să fi băut mult din paharul amărăciunii, frustrării, durerilor vieții. O să mă rog pentru el, o să-l privesc de acum cu mai multă compasiune și o să nădăjduiesc să nu mai rănească pe nimeni, să nu mai manipuleze și să nu își vatăme și mai mult existența de aici și verdictul veșnic.

„Compătimește-i și deplânge-i cu amar pe cei ce iau în râs cuvintele și faptele credinței, evlaviei și adevărului, pe cei ce se împotrivesc binelui pe care îl faci sau ai vrea să îl faci spre folosul semenilor. Să te ferească Dumnezeu să te mânii pe ei, fiindcă sunt jalnici, vrednici de plâns” (Sfântul Ioan de Kronstadt).

Focul lui Sâmedru

(25 octombrie)

De Sâmedru (Sumedru sau Sânmmedru), are loc arderea rituală a unui animal-jertfă (oaia) sau numai aprinderea unui rug pe care arde substitutul jertfei, de obicei, un arbore, simbol antropomorf. Potrivit lui Ion Ghinoiu, „toamna târziu, oierii din unele sate subcarpatice celebrează, fără să mai cunoască semnificația obiceiului, moartea și renașterea lui Sâmedru, zeu de origine indo-europeană care a preluat numele și data de celebrare ale Sfântului Mare Mucenic Dimitrie din Tesalonic din calendarul creștin. Ceremonialul cuprinde, printre altele, moartea violentă a zeului îmbătrânit la sfârșit de an prin tăierea unui arbore din pădure, urmată imediat de renașterea acestuia prin incinerarea trupului neînsuflețit”.

Tot Ion Ghinoiu, în lucrarea „Panteonul românesc”, ne oferă o descriere a ceremonialului în care subliniază spectaculozitatea sa: „În după-amiaza zilei de 25 octombrie, cetele de copii însoțite de câte 2-3 feciori merg în pădure, aleg pomul care va fi incinerat, îl doboară, îl curăță de crengi și îl aduc pe locul unde se va aprinde rugul funerar. Trupul neînsuflețit (butucul sau trunchiul copacului de 10-15 metri), numit par, fixat în poziție verticală și gătit cu cetină verde se numește Focul lui Sâmedru. Înălțimea acestuia este, uneori, cât turla bisericii din sat. [...] La lăsarea serii, în liniște și cuprinși de

emoții, copiii aprind Focul lui Sâmedru. Când rugul începe să lumineze cerul, copiii izbucnesc în strigăte de bucurie, adresând invitația la cea mai mare sărbătoare a anului: Hai la Focul lui Sâmedru! În jurul rugului, se adună, pe vecinătăți, copii, tineri, maturi și bătrâni. Toată suflarea satului participă la taina renașterii zeului prin ritul funerar de incinerare. Femeile împart, ca la înmormântarea oamenilor, covrigi, fructe și băutură...”.

Sâmedru prezintă, așadar, un sacrificiu legat de înnoirea timpului și a lumii.

În credința populară, anul este împărțit în vară și iarnă. Dacă Sfântul Gheorghe, încuie iarna și înfrunzește întreaga natură, Sfântul Dumitru desfrunzește codrul și usucă toate plantele. Exista credința că în această zi, căldura intră în pământ și gerul începe a-și arăta colții.

În ajunul sărbătorii Sfântului Dimitrie, se aprind focuri, peste care sar copii pentru a fi sănătoși tot anul. Focul are și menirea de a alunga fiarele. După ce focul este stins, țăranii aruncă un cărbune în grădină, ca aceasta să primească puterea de a rodi.

Foto: ziarulunirea.ro

PRIVEGHERE

23 OCTOMBRIE | ORA 21⁰⁰

Ne vom ruga
Sfântului Mare Mucenic Dimitrie
pentru liniștea românilor,
iertarea păcatelor și izbăvirea de cutremur.

Acatistul Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Vecernie cu Litie, Utrenia și Sfânta Liturghie.

facebook.com/RevistaDimitrios biserica.sf.dumitru.posta.ro www.sfantuldumitru.posta.ro

Foto: Laura DOBRE

Cântarea viței-de-vie

Pr. Alexandru MIHĂILĂ

Capitolul 5 din *Isaia* debutează cu o pildă prezentată poetic: deși proprietarul se străduiește să o îngrijească foarte bine, o vie de soi rodește aguridă, încât acela hotărăște să o părăsească. În final, se arată că via este Israelul, iar viticultorul, însuși lahve (v. 1-7).

Cântarea viei este o pildă care folosește alegoria ținând însă trează atenția ascultătorilor pentru că devoalează identitatea personajelor abia la final: „via Domnului Savaot este casa lui Israel, iar oamenii din Iuda sunt sădirea Sa dragă” (v. 7). Un ascultător avizat ar fi putut intui însă dezlegarea, pentru că

termenii folosiți pentru „prieten” / „iubit” (*yedid* și *dod*) apar în Vechiul Testament în legătură cu omul iubit de Dumnezeu.[...] Israelul reprezentat de vie nu a adus roadele așteptate, iar viticultorul, lahve, îl va pedepsi. Distrugerea ei, permisă de lahve, face aluzie la cucerirea asiriană, una dintre temele importante ale profeției lui Isaia: „Strica-voi gardul ei și ea va fi pustiită, dărâma-voi zidul ei și va fi călcată în picioare. Și o voi pustii! Nu va mai fi tăiată, nici săpată și o vor năpădi spinii și bălăriile” (v. 5-6). [...] Gardul sunt poruncile date poporului Israel, plantarea butucilor înseamnă sădirea israeliților în

pământul făgăduinței. Soiul nobil al viei este dat de descendența din Avraam, Isaac și Iacov. Turnul zidit în mijlocul viei reprezintă Templul din Ierusalim. Sfântul Vasile cel Mare, într-o interpretare a cărții *Isaia*, slujindu-se de un joc de cuvinte în limba greacă, arată că vasul pentru teasc, în care se zdrobeau strugurii, este sinagoga, iar teascu propriu-zis, recipientul în care se adună mustul, este Biserica. Sinagoga este aceea care precedă Biserica și, ulterior, va fi înlocuită de aceasta. Roadele cerute viei sunt faptele bune. Dar în loc de struguri, via a rodit, după *Septuaginta*, nu doar „aguridă” (struguri acri, sau chiar putrezi, cum pare că înseamnă ebraicul *beăușim*), ci „spini”, adică și-a modificat (genetic!) felul rodirii, producând împotriva naturii.

„Adică, - explică Sfântul Vasile - în loc să bucure și să odihnească «gustul», era gata să înțepe și să rupă și să-i facă să sângereze pe cei care se apropiau. Pe care dintre profeți nu l-au ucis, după pilda din Evanghelie? Căci mi se pare că sunt acuzați că fac spini nu numai fiind înclinați să ucidă, ci pentru că, încetând să mai fie iubitori de Dumnezeu, se fac mai degrabă iubitori de plăceri și și-au sufocat mintea cu grijile vieții precum cu niște spini”. [...]

Martorii invocați în această pildă sunt chiar israeliții: „acum voi, locuitori ai Ierusalimului și bărbați

ai lui Iuda, fiți judecători între mine și via mea” (Isaia 5, 3), dar la sfârșit, chiar aceștia devin cei acuzați: „via Domnului Savaot este casa lui Israel, iar oamenii din Iuda sunt sădirea Sa dragă” (v. 7). [...]

Pedeapsa are o explicație alegorică: dărâmarea gardului înseamnă desființarea Legii: „Cel care a desființat prin învățături, adică prin contemplările înalte, păzirea literei trupești și umile a Legii, Acela a dărâmat peretele din mijloc al gardului, fără să-și lase poporul neîngrădit, ci cuprinzându-l într-o singură curte, ca să fie o singură turmă și un singur Păstor” (Sfântul Vasile cel Mare, *Comentariu la Isaia*, p. 167).

Biserica „Sfântul Dumitru-Postă” Ploiești

HARAMUL

SFÂNTULUI MARE MUCENIC DIMITRIE, Izvorătorul de Mir

Duminică, 25 octombrie, ora 18:00
Vecernie cu Litie, Procesiune cu Sfintele Moaște

Luni, 26 octombrie, ora 08:00
Utrenia, Sfânta Liturghie și Parastas

Cei care doresc să sprijine organizarea evenimentului pot lăsa donația lor la pangarul bisericii. De asemenea, puteți participa la pregătirea unor pachete alimentare pentru persoanele defavorizate din comunitate.

facebook.com/RevistaDimitrios
 biserica.sf.dumitru.posta
 www.sfantuldumitru.posta.ro

Arte pentru Carte

Pentru al patrulea an consecutiv, Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” și Asociația Umanitară Tadeu organizează programul „**Burse pentru elevi merituosi**” în cadrul căruia se va acorda lunar un sprijin financiar în sumă de 300 lei pe perioada noiembrie 2020-iunie 2021 elevilor/studentilor/masteranzilor cu rezultate foarte bune la învățătură, dar care provin din familii cu posibilități materiale reduse. În urma analizei dosarelor de candidatură, au fost selectați șase tineri. Aceștia sunt:

1. **Radu Constantin**, masterand, anul II, Facultatea de Teologie Ortodoxă
2. **Popescu Nicolae Darian**, student, anul IV, Facultatea de Arhitectură
3. **Stoica Dragoș Eduard**, elev, clasa a VI-a, Școala Gimnazială Buda, jud. Prahova

4. **Osiceanu Nicoleta Octavia**, masterandă, anul II, Facultatea de Geografie
5. **Dragomir Natalia**, elevă, clasa a XII-a, Colegiul Național „Cantemir-Vodă”
6. **Năstase Ioan**, elev, clasa a X-a, Colegiul Național de Arte „Dinu Lipatti”.

Vă invităm să susțineți acești tineri talentați prin participarea la târgul caritabil *Arte pentru Carte*, ce se va desfășura pe data de 1 noiembrie, între orele 11:30 – 18:00. Evenimentul va avea loc la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”, str. Franceză nr.1 și are ca scop strângerea de fonduri pentru acordarea burselor tinerilor menționați mai sus pe perioada anului școlar/universitar 2020-2021. În cadrul târgului, vor fi expuse produse confecționate manual (tablouri, semne de carte, sacoșe, șorțuri, săpunuri naturale, accesorii etc.), specialități de toamnă, gustări alese, dar va găzdui și numeroase ateliere de creație. Produsele expuse pot fi obținute în schimbul unei donații.

Sperăm să fiți alături de noi și anul acesta și împreună să ajutăm șase tineri cu rezultate deosebite la învățătură să își urmeze visul. De asemenea, puteți susține inițiativa noastră făcând donații în contul Asociației Umanitare Tadeu: RO29 BTRL RONC RT04 0801 7801, cu mențiunea „burse pentru elevi merituosi”.

Vă așteptăm cu drag!

Despre bucuria de a fi în biserică

De fiecare dată când calc pragul Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”, primul gând care îmi inundă toată ființa este: Doamne, îți mulțumesc pentru fiecare zi pe care Tu mi-o dai și care mă poartă spre această biserică”. Mi-aș dori să existe mai multe cuvinte în dicționarul limbii române pentru a exprima cât de mult iubesc eu locul ăsta, cât de recunoscătoare sunt că l-am descoperit și cât de bine îmi face să fiu aici. Este casa mea departe de casă, este familia mea adoptivă, aici găsesc oameni pe care simt că îi cunosc de o viață. Aici îmi este totul. Aici plâng de bucurie, de tristețe, râd cu gura până la urechi, vorbesc cu Dumnezeu, aici trăiesc.

Este incredibil cu câtă iubire și afecțiune sunt întâmpinată de fiecare dată, de oricine. Acești oameni m-au primit în sânul familiei lor și au devenit pentru mine un model de bunătate. Fiecare interacțiune devine o poveste frumoasă pe care eu am onoarea să o spun cu fiecare interviu pe care îl realizez. De această dată, doamna Elena Bujor a acceptat bucuroasă să împărtășească din experiența dumneaei din anii de când vine la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”.

Cum ați ajuns la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”? Care e povestea dumneavoastră?

Am venit în București în anul 2011, la doi ani după decesul soțului meu, cu care am conviețuit vreme de 38 de ani în orașul Alexandria din județul Teleorman. Bunul Dumnezeu a făcut ca în acest timp să îl întâlnesc pe profesorul Jan Lupu, dirijorul corului „Simbol”, pe care îl cunoșteam încă din copilărie. Acesta m-a invitat la un concert al corului pe care îl susținea la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”. De atunci mi-a plăcut foarte mult ce am găsit aici, astfel se face că a rămas locul meu de suflet unde vin de fiecare dată cu drag.

Foto: Arhiva personală

Elena Bujor,
73 de ani, pensionară, Alexandria

Ce vă place cel mai mult la Biserica „Sfântul Dumitru-Postă”?

Îmi este greu să spun ce îmi place cel mai mult pentru că îmi place totul. De la felul în care părintele Mihai se ocupă de bunul mers al Bisericii și de slujbele pe care le oficiază cu atâta dragoste, până la spiritul dumnealui de organizare a comunității. Acest lucru se vede cu precădere în cadrul activităților organizate de Asociația Umanitară Tadeu. Îmi plac foarte mult evenimentele care au loc aici periodic pentru ajutorarea copiilor nevoiași sau a bătrânilor neajutorați. Îmi place echipa formată din tineri talentați și serioși care își dedică timpul dragostei pentru aproapele. Au un model demn de urmat, și aici mă refer la părintele Mihai, un pedagog desăvârșit, o adevărată „Enciclopedie”.

Care dintre activitățile organizate aici vă plac cel mai mult? Credeți că ar trebui să continue?

Fiecare activitate în parte are scopul ei nobil, așa că nu pot să spun că doar una îmi place în mod deosebit. Când vezi atâția tineri serioși și perseverenți în ceea ce își propun, parcă nici nu mai contează altceva. Fiecare dintre ei se jertfește pentru aproapele, astfel că fiecare eveniment este și mai înfloritor decât celălalt. Categorie trebuie să continue, pentru că faptele bune trebuie încurajate de fiecare dată.

Ce v-a determinat să rămâneți aici și să nu mergeți la altă biserică?

Multe motive am avut să rămân la această biserică: slujbele frumoase, săvârșite absolut înălțător,

predicile deosebite ale părintelui, faptul că biserica are o istorie bogată. Totodată, timp de trei sau patru ani am stat la pangar, am pus suflet în tot ceea ce am făcut, am văzut biserica dezvoltându-se, deoarece restaurarea acesteia a început în acea perioadă. Puțini credincioși știu că în timpul restaurărilor au fost făcute săpături arheologice, se săpau șanțuri foarte adânci. Seara făceam ordine, puneam covoarele când avea loc Taina Sfântului Maslu, iar sâmbătă seara ne pregăteam pentru Sfânta Liturghie de duminică dimineața. Fiecare colțișor al bisericii are o poveste.

Cum ați descrie comunitatea de aici?

La început, observam cu tristețe că lumea nu prea participă la activitățile care se desfășurau aici. Chiar îl compătimeam pe părinte pentru că el făcea multe eforturi să atragă comunitatea. Acum, însă, situația stă cu totul și cu totul diferit. Oamenii vin cu inima deschisă, se implică, sunt săritori și asta datorită faptului că s-au schimbat foarte multe lucruri, tot datorită părintelui.

Există ceva ce ați schimba sau v-ar plăcea să fie diferit?

Nu pot să spun că există ceva ce aș schimba. Într-adevăr, mi-ar plăcea ca cei care calcă pragul bisericii să respecte liniștea și momentele de rugăciune ale celorlalți, aici vorbind despre telefoanele care sună sau alte zgomote de fundal. Bineînțeles, că asta ține de fiecare dintre noi, dar ar fi frumos să se păstreze atmosfera de pace și liniște.

Rubrică realizată: Ionelia OLTEANU

HRISTOS, TĂRIA MUCENICILOR

Pr. Liviu PETCU

În timpul supliciilor felurite și greu de închipuit la care au fost supuși cu multă ură de cei care îl urau pe Hristos, ai Căruia credincioși erau, creștinii au fost în mod deosebit ușurați de nădejdea răsplății făgăduite și de ajutorul direct al lui Domnului, Care era tăria și sprijinul lor. Răbdarea mucenicilor este supraomenească, pentru că mâna nevăzută a Proniei dumnezeiești era cu ei. Tocmai acest lucru înțelegându-l unii dintre călăi, s-au lepădat de deșarta închinare la idoli, au aruncat uneltele de tortură și au mărturisit împărtășirea noii credințe, trecând în tabăra lui Hristos. În această situație, și ei au fost martirizați.

Moartea devenea pentru creștini poarta vieții, iar martiriul, o a doua naștere. Lumina nădejzii lor dezvăluie o nouă perspectivă asupra a ceea ce ei trăiesc, făcând să izbucnească bucuria lor nesfârșită și, pentru unii dintre cei de astăzi, paradoxală. Este taina pe care o trăiesc martirii, căci nu mai trăiesc ei, ci Hristos trăiește în ei (Galateni 2, 20). Îngerii îi priveghează și Duhul Domnului e alături de ei și lucrează în ei.

Dar ce este un martir? Ce

Foto: oasteadomnului.ro

schimbă suferința dintr-o forță distructivă într-una creativă, care transformă o moarte violentă într-un act de martiriu, o greșală a *justiției* într-un sacrificiu penitent?

Unul dintre răspunsuri ne este furnizat de un creștin rus al secolului trecut, Iulia de Beausobre. Într-o zi, în Moscova, la sfârșitul anilor '20, soțul ei fiind reținut de GPU (Administrația Politică de Stat ce a fost poliția politică a RSFS Ruse și a Uniunii Sovietice), dar ea încă nearestată, îi pregătea pachetul săptămânal cu mâncare pentru a i-l duce la închisoare. Se simțea invadată de un sentiment

de neputință; suferința soțului, a ei proprie și a tuturor celor din jurul ei părea atât de lipsită de sens și inutilă. „Pentru ce?“, se întrebă. Deodată, cum trecea dintr-o cameră în alta, a simțit o lovitură pe ceafă și a auzit ceea ce va descrie ulterior ca fiind „cuvintele nerostite ale Celuilalt“. Erau cuvintele care au marcat un nou răsărit în viața sa: „Bineînțeles că nu este de niciun folos pământesc pentru niciunul dintre voi. Doar vă poate schilodi trupurile și contorsiona sufletele. Dar mă voi împărtăși de fiecare dintre poverile voastre care vă schilodesc și vă contorsionează. În căldura amestecată a compasiunii, voi cunoaște oroarea deplină a distrugerii voastre voluntare de către oameni de aceeași specie cu voi. Voi cunoaște greutatea poverii voastre purtând-o împreună cu voi, dar cu o înțelegere mai profundă decât poate fi a voastră. Vreau să car această povară. Trebuie să o cunosc. Datorită Întrupării mele și Botezului vostru, nu există altă cale – dacă sunteți de acord“.

Aici trebuie notate două lucruri: valoarea atașată a acceptării voluntare și insistența asupra participării, solidarității, identificării.

„Dacă sunteți de acord“, spune Domnul, Iuliei. Hristos, Protomartirul, a mers voluntar la moarte, iar martirul ca un *alter*

Christus, un al doilea „Hristos“, este chemat să facă același lucru. Pentru că suferința inocentă nu îl transformă pe om în martir. Este necesar ca și noi, de partea noastră, să *acceptăm* voluntar acea suferință, chiar dacă nu am ales-o noi. Este necesară dedicarea de sine, și ea este cea care îl transformă pe martir din cineva care suferă și moare în cineva care poartă mărturie. Trebuie să ne ridicăm singuri crucea și s-o acceptăm; nu doar să ne fie impusă prin coerciție exterioară. Suferința devine creativă, iar moartea devine sacrificială, dacă și numai dacă sunt acceptate de bunăvoie de cel care trebuie să sufere sau să moară. [...]

Foto: Laura DOBRE

Foto: romaniabreakingnews.ro

ZIUA ARMATEI ROMÂNE

În ziua de 25 octombrie 1944, armata română a eliberat orașul Carei, reușind astfel să recupereze întregul teritoriu al Ardealului de Nord, care fusese pierdut la începutul celui de-al Doilea Război Mondial, în august 1940, prin Dictatul de la Viena. Generalul Gheorghe Avramescu, comandantul armatei a patra române, se adresa soldaților prin ordinul de zi: „Zdrobit de focul năpraznic al artileriei și de neconținutele voastre atacuri, inamicul a fost izgonit din Ardealul scump, eliberând astfel ultima palmă de pământ sfânt al țării“.

Ziua de 25 octombrie era, de asemenea, ziua de naștere a Regelui Mihai, iar victoria venea, astfel, ca o mare bucurie și un prețios cadou. Regele Mihai decisese, pe 23 august în același an, în conjunctura complicată a vremii, ca România să „întoarcă armele“ și să lupte împotriva Germaniei naziste și a Ungariei hortyste, alături de armata sovietică, sperând astfel la recuperarea Ardealului, odată ce șansele de a recăpăta Basarabia și Bucovina de Nord deveniseră practic

nule. Armata română avea să continue lupta în Vest, pentru eliberarea Ungariei, Cehoslovaciei și Austriei, cu participarea a 540 000 de soldați, dintre care 150 000 au căzut pe câmpul de luptă.

Pentru valoarea ei simbolică, marcând eliberarea Ardealului, ziua de 25 octombrie a fost declarată Ziua Armatei Române, începând din 1959. Această decizie a dus, însă, la situația paradoxală în care, în perioada comunistă, Ziua Armatei a fost celebrată în fiecare an chiar de ziua regelui, care fusese alungat prin instalarea regimului comunist, în 1947.

Un monument din piatră albă ridicat în 1964 în orașul Carei amintește românilor de vitejia armatei. Alături de un cap de soldat, monumentul înfățișează un cap de țăran, ca simbol al dârzeniei și dorinței de libertate, și o femeie plantând o floare, ca simbol al vieții și reînnoirii. Monumentul este întregit de un obelisc înalt de 12 metri, stilizare a unei turle de biserică din Maramureș.

Crucea din Leposavić (Kosovo)

Activitatea uneia dintre cele mai importante misiuni ortodoxe din India a fost oficial recunoscută de autoritățile din statul Andhra Pradesh. Acestea au apelat la serviciile misiunii în contextul desfășurării pandemiei de COVID-19, guvernul făcând tot mai greu față cererilor de medicamente și hrană din partea comunităților sărace din acest stat. Misiunea ortodoxă, formată din mai mulți monahi din Statele Unite, Canada și Rusia, a răspuns afirmativ cererii autorităților, misionarii având deja experiență în acțiunile de alfabetizare și catehizare în comunitățile sărace din Andhra Pradesh. În februarie 2019, misiunea și-a început activitatea prin trecerea la Ortodoxie a o mie de protestanți, printre care și câțiva pastori. (orthochristian.com)

O cruce metalică de aproape 20 de metri înălțime și cu o lungime a brațelor de 12 metri a fost ridicată în apropierea orașului Leposavić din nordul Kosovo. Amplasată la o altitudine de aproximativ 900 de metri, crucea

străjuiește regiunea autonomă Kosovo de Nord, cu populație majoritar sârbă și ortodoxă. Situația creștinilor în Kosovo este una destul de grea. După proclamarea independenței Kosovo, numeroase locașuri de cult ortodoxe au fost vandalizate sau chiar demolate de către etnicii albanezi, doar în timpul tulburărilor din martie 2004 fiind distruse nu mai puțin de 35 de biserici ortodoxe. (orthochristian.com)

Mai multe cupluri aparținând etniei Masai din estul Africii au fost cununate în aceeași zi în Episcopia de Arusha și Tanzania Centrală, după ce au primit credința ortodoxă. Cunoscuții Masai, care încă se mai îndeletnicesc cu vânătoarea cu arme tradiționale (sulițe, arcuri cu săgeți) și păstrează un stil de viață nomad, populează largi teritorii în sudul Kenyei și jumătatea de nord a Tanzaniei. Străvechea credință monoteistă în Ngai (sau Enkai) a înlesnit convertirea multor membri ai acestei etnii, mai ales din Tanzania, la Ortodoxie. (orthochristian.com)

Printscreen TV Most/telegraf.rs

Vrei să te implici?

Toți cei care vor să aducă un pic de bucurie semenilor pot sprijini, ca voluntari, acțiunile sociale. Avem nevoie de o echipă mai mare. Vino în echipa Asociației Umanitare Tadeu! Împreună vrem să facem viața mai liniștită pentru semenii noștri.

E-mail: asociatiaumanitaratadeu@gmail.com

Telefon: 0731 955 215

ASOCIAȚIA UMANITARĂ
TADEU

CONTRIBUȚIA ANUALĂ

Ne dorim mereu să facem din Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” un spațiu primitor și civilizat. Contribuția anuală de 100 de lei/ familie ne este de mare ajutor în acest sens.

Vă mulțumim!

Foto Coperta 4: Laura DOBRE

MASA SOCIALĂ DE SÂMBĂȚĂ

În continuare există o listă deschisă pentru cei care doresc să ofere masa socială de sâmbătă. Masa de sâmbătă este dedicată persoanelor cu posibilități materiale reduse și este un prilej de a da pomana noastră sufletelor celor adormiți.

Program liturgic | 19 octombrie - 1 noiembrie

MARȚI, 20 OCTOMBRIE

- > 06:00 - Sfânta Liturghie
- > 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 21 OCTOMBRIE

- > 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 23 OCTOMBRIE

- > 21:00 - Priveghere de noapte

SÂMBĂȚĂ, 24 OCTOMBRIE

- > 10:00 - Parastase*
- > 18:00 - Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului

DUMINICĂ, 25 OCTOMBRIE

- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie
- > 18:00 - Vecernie, Litie și procesiune cu sfintele moaște

LUNI, 26 OCTOMBRIE

- †) Sf. Mare Mc. Dimitrie, Izvorătorul de mir
- > 08:00 - Utrenia, Sfânta Liturghie și Parastas pentru ctitori

MARȚI, 27 OCTOMBRIE

- > 06:00 - Sfânta Liturghie
- > 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 28 OCTOMBRIE

- > 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 30 OCTOMBRIE

- > 17:00 - Program de spovedanie
- > 18:00 - Acatistul Sf. Antipa al Pergamului
- > 18:30 - Seara Catehetică

SÂMBĂȚĂ, 31 OCTOMBRIE

(Moșii de toamnă)

- > 08:00 - Utrenia, Sfânta Liturghie și Parastas
- > 18:00 - Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului

DUMINICĂ, 1 NOIEMBRIE

- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

*dacă sunt anunțate din timp

📍 Strada Franceză nr. 1, sector 3, București
✉ mihaigojgar@yahoo.com
🌐 www.sfantuldumitruropa.ro
📘 facebook.com/revistadimitrios
📷 bisericasf.dumitruropa
🏦 BCR, Agenția Libertății - RO95 RNCB 0069 1109 8613 0001